

at det som følge af den korte tid, der har været levnet bl. a. centralorganisationerne til at overveje lovforslaget, ikke kan udelukkes, at der kan blive tale om flere ændringsforslag, end det normalt er tilfældet, når et lovforslag er fremsat i folketinget.

Af flere grunde har jeg fundet det rigtigt at udbede mig en udtalelse fra lønningsrådet om det foreliggende lovforslag.

Jeg var imidlertid klar over, at det kunne blive vanskeligt for lønningsrådet at foretage en mere detaljeret behandling af dette ret omfattende lovforslag, hvis jeg skulle kunne nå at fremsætte forslaget for folketinget inden den 15. marts i år. Derfor formulerede jeg min henvendelse til lønningsrådet på den måde, at jeg udbad mig en udtalelse om, hvorvidt rådet i princippet kunne tiltræde, at lovforslaget blev fremsat for folketinget i den foreliggende form, og således at jeg i bekræftende fald ved forslagets fremsættelse tog forbehold om på et senere tidspunkt under behandlingen her i tinget at fremkomme med sådanne ændringsforslag, som lønningsrådet efter en mere detaljeret gennemgang af forslagets bestemmelser måtte finde påkrævet.

Som svar på denne henvendelse har lønningsrådet i skrivelse af 12. marts d. å. bl. a. udtalt, at *rådets flertal under hensyn til de særlige forhold, som gør sig gældende for tjenestemænd i Grønland, ikke i princippet finder noget at indvende* imod, at der fremsættes forslag til lov om statens tjenestemænd i Grønland på grundlag af det udarbejdede udkast. Lønningsrådets flertal går dog herved ud fra, at der på sædvanlig måde vil blive givet rådet lejlighed til at udtale sig, forinden eventuelle ændringsforslag fremsættes.

Et mindretal i lønningsrådet bestående af partiet venstres og det konservative folkepartis medlemmer har derimod givet udtryk for den opfattelse, at det må være *en normal forudsætning, at lovforslag, der forelægges lønningsrådet til udtalelse, bør være færdigbehandlet i rådet inden deres fremsættelse i folketinget*, og at den i det foreliggende tilfælde foreslåede fremgangsmåde indebærer et brud på dette princip, hvorfor mindretallet må forbeholde sig sin stilling til lovforslaget.

Naturligvis er jeg ked af det forbehold, som mindretallet har taget, men da lønningsrådets flertal har kunnet tiltræde, at jeg fremsætter lovforslaget, og da jeg selvsagt er helt indforstået med, at der gives rådet lejlighed til at udtale sig, forinden eventuelle ændringsforslag fremsættes, ser jeg ingen grund til ikke at fremsætte forslaget i den foreliggende form."

Lovforslaget blev ved 1. behandling kritiseret ret hårdt af ordførerne for venstre, det konservative folkeparti og socialistisk folkeparti, idet ordførerne for venstre og det konservative folkeparti (*Viggo Hauch og Baagø*) navnlig kritiserede, at lovforslaget ikke i lighed med andre lønnings- og normeringslove var blevet færdigbehandlet af lønningsrådet inden fremsættelsen i folketinget, ligesom man fandt det ejendommeligt at ministeren havde forbeholdt sig